

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 24 aprilie 2008 (28.04)
(OR. en)**

**8666/1/08
REV 1**

**PESC 464
RELEX 245
CONUN 40
FIN 157
COARM 33
COTER 21**

NOTĂ PUNCT „I”

Sursă:	Grupul de lucru al consilierilor pentru relații externe (Grupul de lucru RELEX)
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți (partea II)
Nr. doc. ant.:	11679/07 PESC 880 RELEX 551 CONUN 41 COARM 52 COTER 60 COAFR 237 COASI 92 COMAG 25 COMEM 118 COMEP 25 COEST 217 COWEB 127 FIN 348
Subiect:	Măsuri restrictive (sanctiuni) - Actualizare a celor mai bune practici ale Uniunii Europene de aplicare eficientă a măsurilor restrictive

1. La 19 iulie 2007, Comitetul Reprezentanților Permanenți a luat notă de documentul actualizat privind cele mai bune practici ale Uniunii Europene (doc. 11679/07).
2. Documentul privind cele mai bune practici ale Uniunii Europene face obiectul unei revizuirii periodice. În cazul în care recomandărilor prevăzute în acesta li se aduc modificări, documentul privind cele mai bune practici ale Uniunii Europene ar fi revizuit.
3. La 9 aprilie 2008, formațiunea „Sanctiuni/Relex” a grupului de lucru a ajuns la un acord cu privire la un document care cuprinde recomandări ale președinției privind adăugarea unui text referitor la interpretarea de către Curtea de Justiție a sintagmei „punerea resurselor economice la dispoziția [unei persoane sau entități]”, utilizată în instrumentele juridice referitoare la sancțiuni și care urmează să fie inclus în documentul privind cele mai bune practici ale Uniunii Europene (a se vedea documentul 6085/1/08 REV 1).

4. La 21 aprilie 2008, Grupul de lucru Relex a convenit asupra faptului că documentul privind cele mai bune practici ale Uniunii Europene ar trebui actualizat, astfel încât să includă limbajul interpretativ convenit de formațiunea „Sanțiuni/Relex” a grupului de lucru.
5. În acest context, Comitetul Reprezentanților Permanenți este invitat să ia notă de documentul privind cele mai bune practici ale Uniunii Europene, actualizat prin adăugarea limbajului interpretativ menționat anterior¹, astfel cum este prevăzut în anexă.

¹ A se vedea alineatele (28) și (49).

**Cele mai bune practici ale Uniunii Europene
de aplicare eficientă a măsurilor restrictive**

	<u>Pagina</u>
<u>Introducere</u>	4
<u>A. Măsuri restrictive cu caracter selectiv: desemnarea și identificarea</u>	6
I. Identificarea persoanelor fizice sau juridice desemnate	6
II. Contestații pentru erori de identificare	7
III. Retragerea de pe listă	10
<u>B. Măsuri de înghețare</u>	11
<u>C. Modalități de înghețare administrativă a fondurilor și a resurselor economice</u>	13
I. Domeniul de aplicare al înghețării administrative	13
II. Rolul operatorilor economici și al cetățenilor	15
III. Utilizarea informațiilor de către autoritățile competente	16
IV. Fonduri	17
V. Resurse economice	19
VI. Persoanele juridice desemnate	21
VII. Derogări din rațiuni umanitare	22
VIII. Orientări în vederea analizării cererilor de derogare	23
<u>D. Interdicții de furnizare a bunurilor sau serviciilor</u>	25
<u>E. Coordonarea și cooperarea</u>	26

o

Introducere

1. La 8 decembrie 2003, Consiliul a adoptat Orientările privind punerea în aplicare și evaluarea măsurilor restrictive în cadrul PESC². Aceste orientări sugerau ca un anumit organism al Consiliului să fie însărcinat cu monitorizarea și urmărirea unor astfel de măsuri restrictive. În consecință, la 26 februarie 2004, COREPER a mandatat Grupul de lucru al consilierilor pentru relații externe să realizeze, pe lângă mandatul deja existent al acestuia, monitorizarea și evaluarea măsurilor restrictive adoptate de Uniunea Europeană, în cadrul unei formațiuni specifice pentru sancțiuni, care să se reunească periodic și care să fie consolidată, după caz, inclusiv cu experți detașați din capitale. Mandatul acestei formațiuni include definirea celor mai bune practici care trebuie aplicate între statele membre în domeniul punerii în aplicare a măsurilor restrictive.
2. Se intenționează ca acest document să fie revizuit în mod periodic, în special în vederea adăugării celor mai bune practici referitoare la punerea în aplicare a altor măsuri restrictive.
3. Trebuie ca cele mai bune practici să fie considerate *recomandări* neexhaustive, cu caracter general, pentru aplicarea eficientă a măsurilor restrictive, în conformitate cu dreptul comunitar/dreptul Uniunii precum și cu dreptul intern în vigoare. Acestea nu au forță juridică obligatorie și nu ar trebui interpretate în sensul recomandării unor măsuri incompatibile cu dreptul comunitar/dreptul Uniunii sau cu dreptul intern în vigoare, inclusiv cu legislația privind protecția datelor.
4. Intenția documentului nu este de a crea documente paralele, ci de a identifica elementele-cheie în ceea ce privește punerea în aplicare a sancțiunilor, ținând seama de
 - situația specifică din cadrul sistemului juridic al Uniunii Europene,
 - revizuirea stadiului actual al procesului de punere în aplicare a sancțiunilor, realizată de formațiunea Relex/Sancțiuni,
 - importanța sublinierii unor bune practici deja existente, care reflectă prioritățile actuale ale statelor membre.

² Documentul 15579/03, actualizat ultima dată prin documentul 15114/05.

A. Măsuri restrictive cu caracter selectiv: desemnarea și identificarea

I. Identificarea persoanelor sau entităților desemnate

5. În vederea sporirii eficienței măsurilor de înghețare administrativă și a restricțiilor privind admiterea, precum și în scopul de a evita anumite probleme inutile cauzate de omonime sau de nume aproape identice (posibilitatea unor „erori de identificare”), ar trebui să facă disponibile în momentul identificării și să se publice în momentul adoptării măsurii restrictive respective cât mai multe date de identificare, în special prenumele, numele, numele de împrumut, sexul, data și locul nașterii, cetățenia, adresa, numărul de identificare sau numărul pașaportului. În cazul persoanelor juridice, informațiile ar trebui să cuprindă în special numele complet, sediul principal, locul de înregistrare, data și numărul de înregistrare.
6. După desemnarea unei persoane fizice sau juridice, ar trebui să aibă loc o revizuire periodică a datelor de identificare, în vederea precizării și a completării acestora, cu participarea tuturor celor care pot contribui la acest efort. Ar trebui să existe proceduri care să asigure această revizuire periodică, cu participarea tuturor celor care pot contribui la acest efort, în special a șefilor misiunilor Uniunii Europene în țările terțe implicate, a autorităților și agențiilor competente ale statelor membre, precum și a instituțiilor financiare. În ceea ce privește măsurile care vizează regimuri străine, fiecare viitoare președinție ar putea să invite președințiile UE locale competente să revizuiască și, acolo unde este posibil, să modifice și/sau să suplimenteze datele de identificare ale persoanelor fizice sau juridice desemnate. Actualizările listelor cu date de identificare suplimentare se vor adopta în conformitate cu prevederile actului de bază.
7. Formatele listelor de persoane fizice sau juridice și ale datelor de identificare ale acestora ar trebui armonizate.

II. Contestațiile privind erori de identificare

8. În cazul în care informațiile cu privire la o persoană fizică sau juridică desemnată se limitează la numele persoanei respective, punerea în aplicare a desemnării poate să se dovedească problematică în practică, datorită potențialei ample a listei de eventuale persoane fizice sau juridice vizate. Acest aspect evidențiază caracterul urgent al suplimentării datelor de identificare. Cu toate acestea, chiar dacă se furnizează date de identificare suplimentare, poate totuși să fie dificil să se facă deosebirea între persoanele fizice sau juridice care au fost desemnate și cele care nu au fost desemnate. Nu se poate exclude posibilitatea ca, în anumite cazuri, fondurile unei persoane fizice/juridice care nu era vizată de măsurile restrictive să fie înghețate, sau ca o persoană să fie exclusă de pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene, datorită unor date de identificare care corespund datelor unei persoane fizice/juridice desemnate. Ar trebui ca statele membre și Comisia să stabilească proceduri care să garanteze coerența, în această privință, a concluziilor lor cu privire la contestațiile referitoare la presupuse erori de identificare.

a) anchetă a autorităților competente

9. În cazul în care o persoană fizică/juridică a cărei fonduri sau resurse economice sunt înghețate pretinde că nu este destinatarul măsurilor restrictive, aceasta ar trebui să contacteze autoritatea competentă. În cazul în care o instituție de credit sau o instituție financiară, sau un alt agent economic dorește să afle dacă un client este de fapt o persoană fizică/juridică desemnată, aceștia ar trebui să utilizeze toate resursele aflate la dispoziția lor pentru a stabili identitatea clientului. În cazul în care nu ajunge la nici un rezultat, agentul economic ar trebui să informeze autoritățile competente ale statelor membre implicate.
10. În cazul în care o persoană care dorește să intre pe teritoriul Uniunii Europene pretinde că nu este desemnată în temeiul unor măsuri restrictive și/sau atunci când autoritățile vamale/autoritățile în domeniul imigrației, după ce au folosit toate resursele aflate la dispoziția lor pentru a stabili identitatea persoanei respective, doresc să afle dacă persoana respectivă este de fapt persoana desemnată, autoritățile vamale/autoritățile în domeniul imigrației ar trebui să informeze autoritățile competente ale statelor membre implicate cu privire la contestația persoanei în cauză, precum și la investigațiile autorităților vamale/autorităților în domeniul imigrației³.

³ În unele cazuri, autoritățile în domeniul imigrației coincid cu autoritățile competente.

11. În ambele cazuri, autoritățile competente ar trebui să analizeze contestația sau investigațiile efectuate⁴.

b) concluzie afirmativă în ceea ce privește eroarea de identificare

12. Atunci când, în urma analizării problemei, autoritățile competente stabilesc că, ținând seama de toate faptele și circumstanțele relevante, persoana fizică/juridică în cauză *nu* este persoana vizată, acestea ar trebui să informeze persoana fizică/juridică respectivă și/sau agenții economici sau autoritățile vamale/autoritățile din domeniul imigrației cu privire la rezultat. Atunci când este cazul, acestea ar trebui, de asemenea, să informeze alte state membre și Comisia, ținând seama, în special, de posibilitatea ca persoana fizică/juridică în cauză să se confrunte cu probleme similare și în alte state membre.

13. Atunci când, în urma analizării problemei, autoritățile competente stabilesc că, ținând seama de toate faptele și circumstanțele relevante, persoana fizică/juridică în cauză *este* persoana vizată, acestea ar trebui să informeze, după caz, persoana fizică/juridică în cauză, și/sau agenții economici sau autoritățile vamale/autoritățile din domeniul imigrației cu privire la rezultat.

c) incertitudine în ceea ce privește contestațiile

(i) cazuri referitoare la măsurile restrictive autonome adoptate de Uniunea Europeană

14. În cazul în care autoritățile competente *nu* sunt în măsură să stabilească validitatea contestației privind eroarea de identificare, iar contestația nu este neîntemeiată în mod manifest, ar trebui ca, atunci când este cazul, statele membre și Comisia să fie informate cu privire la contestația în cauză, iar chestiunea ar trebui discutată în cadrul Consiliului, eventual în baza unor informații suplimentare pe care trebuie să le furnizeze statul care a făcut propunerea de desemnare a persoanei respective, sau, după caz, șefii misiunilor Uniunii Europene în țara terță implicată, în scopul de a stabili dacă este într-adevăr vorba despre un caz de eroare de identificare.

⁴ În cazul desemnării în temeiul rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU, poate fi dificil pentru autoritățile competente să realizeze o astfel de analiză exclusiv cu ajutorul resurselor proprii; în asemenea cazuri, ar trebui urmată procedura prevăzută la litera (c) (ii).

(ii) **cazuri referitoare la măsurile restrictive impuse în temeiul rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU**

15. În cazul în care autoritățile competente *nu* sunt în măsură să stabilească validitatea contestației referitoare la eroarea de identificare, iar contestația nu este neîntemeiată în mod manifest, ar trebui ca, atunci când este cazul, statele membre și Comisia să fie informate cu privire la contestația în cauză. Comitetul pentru Sancțiuni al Organizației Națiunilor Unite, stabilit prin rezoluția corespunzătoare a Consiliului de Securitate al ONU, și atunci când este posibil, prin intermediul acestui comitet, statul care a înaintat propunerea de desemnare ar trebui să fie consultat de către statul membru care a realizat ancheta referitoare la contestație sau de către Comisie. Atunci când este cazul, chestiunea respectivă poate fi adresată Comitetului menționat anterior în vederea obținerii unei constatări cu valoare de autoritate. Orice astfel de constatări cu valoare de autoritate ar trebui comunicate statelor membre și Comisiei.

d) concluzii judecătorești

16. În cazul în care o instanță sau un tribunal al unui stat membru a pronunțat o hotărâre cu privire la o contestație referitoare la o eroare de identificare, aceasta ar putea fi comunicată de către autoritățile competente ale statului în cauză tuturor celorlalte state membre, precum și Comisiei.

Retragerea de pe listă

17. O procedură de retragere de pe listă transparentă și eficientă este esențială pentru credibilitatea și legitimitatea măsurilor restrictive. O astfel de procedură ar putea, de asemenea, să îmbunătățească calitatea deciziilor de înscriere pe listele de persoane vizate. Retragerea de pe listă poate fi oportună în diverse cazuri, inclusiv în cazul existenței unor dovezi ale înscrierii în mod eronat pe listă, în cazul unei schimbări ulterioare semnificative a situației⁵ al apariției unor noi dovezi, al decesului unei persoane înscrise pe listă sau al lichidării unei persoane juridice aflate pe listă. Retragerea de pe listă este oportună, în special, ori de câte ori criteriile pentru înscrierea pe listă nu mai sunt îndeplinite.

În momentul analizării unei cereri de retragere de pe listă, ar trebui să se țină seama de toate informațiile relevante. Pe lângă depunerea cererilor de retragere de pe listă, ar trebui să se efectueze, astfel cum prevede actul legislativ corespunzător, o revizuire periodică, cu participarea tuturor statelor membre, în scopul de a analiza dacă mai există motive pentru a menține o persoană fizică sau juridică pe listă.

În momentul pregătirii acestor revizuri periodice, ar trebui să se ceară avizul statului care a propus înscrierea pe listă cu privire la necesitatea menținerii desemnării, și toate statele membre ar trebui să aprecieze dacă pot prezenta informații suplimentare relevante. Orice decizie de retragere de pe listă ar trebui să fie pusă în aplicare într-un termen cât mai scurt.

⁵ *De exemplu, retragerea de pe listă ar putea fi oportună în cazul măsurilor de aplicare a legii, precum includerea persoanelor în programe de protecție a martorilor.*

B. Măsurile de înghețare

Actele cu putere de lege și normele administrative

18. Pe lângă legislația adoptată de Comunitate, în statele membre ar trebui să existe cadrul legislativ necesar, acte cu putere de lege sau norme administrative pentru înghețarea fondurilor (activelor financiare) și a resurselor economice ale persoanelor fizice și juridice care fac obiectul unor măsuri restrictive, inclusiv ale persoanelor fizice și juridice implicate în activități teroriste, precum și acte cu putere de lege sau norme administrative pentru interzicerea utilizării de fonduri și resurse economice de către astfel de persoane, sau în beneficiul acestora, în special prin intermediul măsurilor de înghețare administrativă și/sau al ordinelor judecătorești de înghețare, care produc efecte echivalente. Acestea ar trebui să fie conforme cu standardele GAFI corespunzătoare, în special cu Recomandarea specială III privind finanțarea terorismului⁶.
19. Astfel de măsuri ar trebui să le permită autorităților naționale să dispună și să obțină înghețarea fără întârziere a tuturor fondurilor (activelor financiare) și a resurselor economice care aparțin, sau se află în proprietatea, sau sub controlul, sau sunt deținute de persoana fizică sau juridică vizată aflată în statul membru în cauză, și ar putea, de asemenea, să vizeze persoane fizice și juridice ale căror origini, activități principale și obiective se află pe teritoriul Uniunii Europene. Acestea ar trebui, de asemenea, să constituie o bază pentru măsurile de înghețare în vigoare în așteptarea finalizării procesului de luare a deciziilor privind măsurile Uniunii Europene de punere în aplicare a rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU⁷.
20. Secțiunea C stabilește cele mai bune practici pentru punerea în aplicare a măsurilor comunitare și poate, de asemenea, să ofere o orientare adecvată cu privire la punerea în aplicare a măsurilor interne de înghețare.

Înghețarea, sechestrul și confiscarea administrativă și judiciară

21. În termeni generali, înghețarea administrativă ar putea fi considerată, în primul rând, drept un act care pune bazele prevenirii la scară largă a tuturor întrebuințărilor fondurilor și resurselor economice înghețate, precum și a tuturor tranzacțiilor efectuate de către o persoană fizică sau juridică sau de un grup de persoane fizice sau juridice desemnate de o autoritate competentă.

⁶ Standardele GAFI cuprind cele Patruzeci de recomandări privind spălarea banilor și cele Nouă recomandări speciale privind finanțarea terorismului, disponibile la adresa: <http://www.fatf-gafi-org>

⁷ A se vedea articolul 60 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene.

22. Pe de altă parte, înghețarea judiciară⁸ ar putea fi considerată, în primul rând, drept o acțiune pregătitoare în vederea confiscării, care face parte dintr-o procedură din dreptul penal al statului membru implicat⁹ sau, în cazul cererilor de asistență în materie penală, al altui stat membru sau al altei țări terțe. Un ordin de înghețare judiciară poate fi emis cu privire la un bun care face obiectul unei proceduri de înghețare administrativă și se poate baza pe dovezi obținute în cadrul procesului administrativ. Cu toate acestea, în alte cazuri, un ordin de înghețare judiciară se emite fără o înghețare administrativă prealabilă (a se vedea Decizia-cadru 2003/577/JAI privind executarea ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor¹⁰).
23. În cazul specific al terorismului, statele membre ar trebui, de asemenea, să ia măsurile necesare pentru sechestrul și/sau confiscarea bunurilor deținute de teroriști. În acest scop, acestea ar trebui să pună în aplicare, într-un termen cât mai scurt, Decizia-cadru 2005/212/JAI privind executarea ordinelor de confiscare¹¹. Statele membre ar trebui, de asemenea, să pună în aplicare Convenția Națiunilor Unite privind suprimarea finanțării terorismului din 1999.

⁸ Mai multe delegații au subliniat diferențele de terminologie din dreptul intern. De exemplu, termenul german pentru o acțiune pregătitoare în vederea confiscării, care face parte dintr-o procedură din dreptul penal, este „sechestr”.

⁹ Un sistem preventiv de sechestr și confiscare judiciară de bunuri poate fi de asemenea aplicat în afara cazului specific al procedurilor penale în anumite state membre.

¹⁰ JO L 196, 2.8.2003, p. 45.

¹¹ JO L 68, 15.3.05, p. 49.

C. Modalitățile de înghețare administrativă a fondurilor și a resurselor economice

I. Domeniul de aplicare al înghețării administrative

24. Măsurile de înghețare administrativă, în contextul regulamentelor CE, constau în:

- înghețarea fondurilor și resurselor economice ale persoanelor fizice sau juridice desemnate, și
- interzicerea punerii fondurilor și resurselor economice la dispoziția unor astfel de persoane fizice sau juridice.

25. Termenii „înghețare de fonduri”, „înghețare de resurse economice”, „fonduri” și „resurse economice” sunt definiți, iar excepțiile și derogările de la măsuri sunt prevăzute în fiecare regulament în parte. În acest scop, câteva formulări standard sunt stabilite în orientările privind punerea în aplicare și evaluarea măsurilor restrictive în cadrul PESC¹².

26. În prezentul document, termenul „excepție” se referă la utilizările care nu sunt interzise prin regulamente, în timp ce termenul „derogare” se referă la utilizările care sunt interzise, cu excepția situațiilor în care sunt autorizate de o autoritate competentă. În prezentul document, folosirea indicativului prezent, precum și termenii „trebuie” și „este obligat să” se referă la obligații legale, fie că acestea sunt impuse de regulamentele referitoare la înghețare sau de alte elemente din dreptul internațional, comunitar sau intern; termenul „ar trebui” se referă la cele mai bune practici; iar termenii „ar putea” și „poate/pot” se referă la sugestii care ar putea fi adecvate, în funcție de situație și de alte acte cu putere de lege și proceduri.

27. Măsurile de înghețare administrativă nu implică o modificare în ceea ce privește proprietatea asupra fondurilor și resurselor economice înghețate. Nicio persoană fizică sau juridică care respectă obligațiile impuse în temeiul regulamentelor nu va fi considerată răspunzătoare față de o persoană fizică sau juridică desemnată pentru pagubele pe care aceasta din urmă le poate suferi drept consecință a acestui fapt. Nicio persoană fizică sau juridică care efectuează o înghețare, acționând fără neglijență și considerând cu bună credință că acționează în conformitate cu un regulament, nu este considerată răspunzătoare față de persoana fizică sau juridică afectată¹³.

¹² Documentul 15114/05.

¹³ Aproape toate regulamentele cuprind dispoziții specifice în acest sens, cu excepția Regulamentului (CE) nr. 2488/2000, care menține o înghețare a fondurilor referitoare la dl Milosevic și la acele persoane care sunt asociate cu domnia sa, și Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice care vizează anumite persoane fizice sau juridice în vederea combaterii terorismului

28. Odată intrate în vigoare, regulamentele care impun măsuri de înghețare anulează toate acordurile contractuale incompatibile. Astfel, atunci când în regulamente se prevede că acestea se aplică fără a ține seama de niciun drept conferit și de nicio obligație prevăzută de un contract încheiat înainte de intrarea în vigoare a acestora, acest fapt interzice, de asemenea, efectuarea de acte de executare a unor contracte încheiate înainte de intrarea în vigoare a regulamentelor¹⁴.
29. Înghețarea acoperă toate fondurile și resursele economice care aparțin sau se află în proprietatea unor persoane și entități desemnate, precum și fondurile și resursele economice deținute de sau aflate sub controlul acestora. Deținerea sau controlul ar trebui interpretate drept acoperind toate situațiile în care, fără a avea un titlu de proprietate, o persoană fizică sau juridică desemnată are posibilitatea legală de a dispune de sau de a transfera fonduri sau resurse economice care nu se află în proprietatea lor, fără ca aceasta să necesite o aprobare prealabilă din partea proprietarului de drept. Se consideră că o persoană desemnată deține sau are sub control fonduri sau resurse economice, printre altele, în următoarele cazuri:
- (a) persoana în cauză are bancnote sau titluri de creanță la purtător,
 - (b) persoana în cauză are bunuri mobiliare aflate în reședința sa, care fac obiectul proprietății în comun cu o persoană fizică sau juridică nedeseșnată,
 - (c) persoana în cauză a primit puteri depline sau similare pentru a-l reprezenta pe proprietar, ceea ce îi permite să dispună transferul unor fonduri care nu se află în proprietatea sa (de exemplu, în scopul gestionării unui cont bancar), sau
 - (d) persoana în cauză administrează, în calitate de părinte sau tutore, contul bancar al unui minor în conformitate cu dreptul intern aplicabil.
30. În principiu, înghețarea nu ar trebui să afecteze fondurile și resursele economice care nici nu se află în proprietatea, nici nu aparțin, nici nu sunt deținute de și nici nu se află sub controlul persoanelor fizice sau juridice desemnate. Astfel, de exemplu, fondurile și resursele economice ale angajatorului nedeseșnat al unei persoane desemnate nu sunt vizate, cu excepția cazului în care sunt controlate sau deținute de persoana respectivă. În același sens, fondurile și resursele economice ale unei persoane juridice nedeseșnate și care are personalitate juridică distinctă față de o persoană fizică sau juridică desemnată, nu sunt vizate, cu excepția cazului în care sunt controlate sau deținute de persoana respectivă. Cu toate acestea, fondurile și resursele economice aflate în proprietatea comună a unei persoane fizice sau juridice desemnate și a unei persoane fizice sau juridice nedeseșnate sunt, în practică, vizate în întregime lor. Ulterior,

¹⁴ A se vedea hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene din 11 octombrie 2007 în cauza C-117/06 (Möllendorf), punctul 62.

persoana fizică sau juridică nedesemnată poate solicita o autorizație pentru utilizarea acestor fonduri sau resurse economice, ceea ce poate presupune partajul proprietății comune, astfel încât partea persoanei respective să poată fi deblocată.

II. Rolul agenților economici și al cetățenilor

31. Regulamentele care impun măsuri de înghețare se aplică, printre altele, entităților juridice din Uniunea Europeană și altor agenți economici care își desfășoară activitatea în Uniunea Europeană, inclusiv instituțiilor financiare și de credit, precum și cetățenilor Uniunii Europene.
32. Legislația privind combaterea spălării banilor, precum și alte acte legislative, impun anumitor activități economice și profesii o serie de cerințe referitoare la verificarea identității clienților și la refuzarea unor tranzacții anonime în anumite situații. Regulamentele care impun măsuri de înghețare nu creează obligații suplimentare referitoare la „cunoașterea clienților” de către agenții economici.
33. Toate persoanele și entitățile aflate sub jurisdicția comunitară sunt obligate să comunice autorităților competente orice informații de care dispun și care ar facilita aplicarea măsurilor de înghețare. Printre acestea se numără detaliile privind orice conturi înghețate (titularul contului, numărul de cont, valoarea fondurilor înghețate), precum și alte detalii care ar putea fi utile, de exemplu informațiile privind identitatea persoanelor fizice sau juridice desemnate, și, atunci când este cazul, detaliile privind transferurile către un cont înghețat, prin care acesta este creditat, în conformitate cu regimul specific al instituțiilor financiare și de credit, detaliile privind încercările unor clienți sau ale altor persoane de a pune fonduri la dispoziția unei persoane fizice sau juridice desemnate fără autorizație în acest sens, precum și informațiile care sugerează că măsurile de înghețare sunt eludate. Toate aceste persoane fizice sau juridice sunt, de asemenea, obligate să co-opereze cu autoritățile competente în domeniul verificării informațiilor. Atunci când este cazul, acestea ar putea, de asemenea, să furnizeze detalii privind persoanele fizice sau juridice ale căror nume sunt similare sau identice cu cele ale părților desemnate.

III. Utilizarea informațiilor de către autoritățile competente

34. Regulamentele prevăd că autoritățile competente pot utiliza informațiile primite numai în scopurile pentru care acestea au fost furnizate. Printre aceste scopuri se numără aplicarea eficientă a măsurilor precum și aplicarea legii, și, atunci când regulamentul prevede acest fapt, cooperarea cu comitetul pentru sancțiuni competent al Națiunilor Unite. Astfel, autoritățile competente pot face schimb de informații cu, printre altele:

- Comisia și autoritățile competente ale altor state membre,
- autoritățile de aplicare a legii, instanțele și tribunalele competente însărcinate cu punerea în aplicare a regulamentelor care impun măsuri de înghețare și a legislației privind lupta împotriva spălării banilor,
- alte autorități însărcinate cu anchetarea și urmărirea în justiție,
- comitetul pentru sancțiuni competent al ONU și,
- în măsura în care este necesar în vederea aplicării măsurilor de înghețare sau în scopul de a preveni spălarea banilor, instituțiile financiare și de credit.

35. Regulamentele prevăd că autoritățile competente și Comisia trebuie să-și pună reciproc la dispoziție informațiile relevante.

IV. Fondurile

a) Înghețarea fondurilor care aparțin, se află în proprietatea, sunt deținute de sau se află sub controlul unei persoane fizice sau juridice desemnate

36. Înghețarea fondurilor, spre deosebire de confiscarea acestora, nu afectează proprietatea asupra fondurilor în cauză. Persoanelor care dețin sau au sub control fonduri aflate în proprietatea unei persoane fizice sau juridice desemnate (de exemplu, în cazul în care fondurile au fost încredințate drept garanție unei instituții de credit) nu li se impune să înceteze să dețină sau să controleze fondurile în cauză și nici să obțină o autorizație de a continua să la dețină sau să le controleze.
37. Toate utilizările și manipulările de fonduri, inclusiv transferurile de proprietate, fluxul și modificările precum administrarea portofoliului, fie de către persoana desemnată, fie de către o altă persoană care deține sau are sub control asemenea fonduri, necesită o autorizație prealabilă. Proprietatea comună asupra fondurilor nu contrazice această cerință, cu toate că proprietatea unei terțe părți în sine nu este înghețată în temeiul regulamentelor.
38. Creditorii unei persoane fizice sau juridice desemnate pot, fără a necesita o autorizație, să transfere către orice persoană nedeseșnată creanțele financiare (de exemplu, creanțele care reprezintă un avantaj financiar) pe care le dețin împotriva persoanei fizice sau juridice desemnate. Cu toate acestea, persoana fizică sau juridică desemnată are nevoie de o autorizație pentru a transfera creanța sa financiară împotriva oricărei alte persoane fizice sau juridice, către orice altă persoană.
39. Exercițarea unui drept compensatoriu de către o persoană fizică sau juridică desemnată sau de către o persoană fizică sau juridică nedeseșnată, cu privire la o creanță împotriva unei persoane fizice sau juridice desemnate, este interzisă, cu excepția cazului în care există o autorizație prealabilă în acest sens.
40. Regulamentele nu autorizează confiscarea numerarului sau a fondurilor aflate asupra unei persoane desemnate; confiscarea acestora poate fi oportună în anumite circumstanțe, în temeiul dreptului intern. Cu toate acestea, autoritățile sunt obligate să împiedice fluxul, transferul, modificarea, utilizarea, accesul la aceste fonduri și manipularea lor într-un mod interzis de către regulamente. Atunci când autoritățile dețin informații conform cărora o persoană desemnată are asupra sa numerar sau alte fonduri, acestea pot fi împuternicite să acționeze în temeiul cadrului juridic existent, precum legislația împotriva terorismului și a spălării banilor. Statele membre pot fi obligate să respecte anumite privilegii și imunități conferite în numele dreptului internațional unei persoane desemnate, ceea ce poate limita eventualele acțiuni¹⁵.

¹⁵ De exemplu, în cazul în care persoana desemnată se deplasează către sediul unei organizații internaționale și se aplică dispoziții specifice ale acordului de stabilire a sediului corespunzător.

b) Punerea fondurilor la dispoziția unei persoane fizice sau juridice desemnate

41. Punerea fondurilor la dispoziția unei persoane fizice sau juridice desemnate, fie prin intermediul plății pentru bunuri și servicii, fie sub formă de donație, pentru a returna fonduri deținute anterior în baza unui acord contractual, sau în alt mod, este în general interzisă în absența unei autorizații acordate de autoritatea competentă în temeiul regulamentului corespunzător (a se vedea de asemenea alineatele de la (54) la (61) privind derogările din rațiuni umanitare).
42. Cu toate acestea, dobânzile înregistrate de un cont înghețat și plățile deja datorate în baza unor contracte, acorduri sau obligații anterioare, pot fi adăugate contului în cauză fără a fi necesară o autorizație prealabilă¹⁶.
43. O terță parte care inițiază transferul de fonduri către o persoană desemnată are nevoie de o autorizație prealabilă. O instituție de credit sau o instituție financiară din Uniunea Europeană care primește fonduri transferate de o terță parte către un cont înghețat poate să atribuie fondurile respective contului în cauză, fără autorizație prealabilă. În cazul în care o persoană transferă fonduri către un cont înghețat fără a avea o autorizație prealabilă, dar pretinde că acțiunea respectivă a reprezentat o eroare, aceasta va trebui să solicite o autorizație pentru returnarea fondurilor, permițându-i autorității competente să verifice versiunea sa. Cu toate acestea, o instituție financiară poate, fără a necesita o autorizație, să rectifice în sistemele sale contabile propriile transferuri accidentale de fonduri către un cont înghețat.

¹⁶ Regulamentul (CE) nr. 2488/2000 nu este explicit în acest sens.

V. Resursele economice

a) Înghețarea resurselor economice care aparțin, se află în proprietatea, sunt deținute de sau se află sub controlul unei persoane fizice sau juridice desemnate

44. Resursele economice sunt înghețate în scopul de a preveni utilizarea acestora ca monedă paralelă sau de înlocuire, precum și pentru a evita eludarea înghețării fondurilor. Așadar, autoritățile competente ar trebui să se concentreze asupra acțiunilor menite să împiedice persoanele fizice sau juridice vizate să obțină beneficii financiare sau economice (și anume fonduri, bunuri sau servicii) din resurse economice. Nu este de dorit și nici nu se urmărește împiedicarea utilizării resurselor economice pentru consumul propriu sau în scop personal.
45. Utilizarea în scop personal a resurselor economice înghețate de către o persoană desemnată (de exemplu, utilizarea propriei locuințe sau a propriului autovehicul) nu este interzisă prin regulamente și nu necesită o autorizare. Bunurile destinate exclusiv uzului sau consumului personal și care nu pot fi, așadar, utilizate de către o persoană desemnată în vederea obținerii de fonduri, bunuri sau servicii, nu se încadrează în definiția „resurselor economice”. Prin urmare, acestea nu fac obiectul regulamentelor și nu este necesară obținerea unei autorizații pentru a fi puse la dispoziția persoanei desemnate.
46. Cu toate acestea, în cazul în care utilizarea resurselor economice înghețate constă într-o activitate economică a cărei finalitate ar putea presupune obținerea de fonduri, bunuri sau servicii de către persoana desemnată (de exemplu, dacă persoana desemnată dorește să ofere spre închiriere locuința personală, sau să își utilizeze autovehiculul proprietate proprie pentru a oferi servicii de taximetrie), atunci aceasta necesită o autorizare prealabilă.
47. Toate utilizările resurselor economice care duc la obținerea de fonduri, bunuri sau servicii de către persoana desemnată, fie că resursele economice respective sunt utilizate de către persoana desemnată sau de către altă persoană care deține sau are sub control astfel de fonduri, necesită o autorizare prealabilă. Proprietatea comună asupra resurselor economice nu contrazice această cerință, cu toate că proprietatea unei terțe părți în sine nu este înghețată în temeiul regulamentelor.

b) Punerea resurselor economice la dispoziția unei persoane sau entități desemnate

48. Punerea resurselor economice la dispoziția unei persoane fizice sau juridice desemnate, inclusiv sub formă de dar, vânzare, troc, sau returnarea resurselor economice deținute de sau aflate sub controlul unei terțe părți unui proprietar desemnat este interzisă în absența unei autorizații acordate de autoritatea competentă în temeiul regulamentului corespunzător. Punerea la dispoziția unei persoane desemnate a unor bunuri destinate exclusiv uzului sau consumului personal și care nu pot fi, așadar, utilizate de către o persoană desemnată în vederea obținerii de fonduri, bunuri sau servicii, nu reprezintă un act de „punere de resurse economice la dispoziția unei persoane fizice sau juridice desemnate” în sensul regulamentelor și, prin urmare, nu necesită o autorizare (a se vedea, de asemenea, alineatele de la (54) la (61) privind derogările din rațiuni umanitare).
49. Sintagma „punerea resurselor economice la dispoziția [unor persoane sau entități]”, care nu este definită în regulamente, a fost interpretată de Curtea de Justiție ca având o accepțiune largă. Aceasta nu are în vedere o categorie juridică specifică, ci înglobează orice act a cărui îndeplinire este necesară, potrivit dreptului intern aplicabil, pentru a permite unei persoane să obțină efectiv puterea de a dispune pe deplin de bunul respectiv. Interdicția de a pune resurse economice la dispoziția unor persoane sau entități se aplică cu privire la toate modalitățile de punere la dispoziția unor persoane sau entități a unor resurse economice, indiferent de contravaloare. Faptul că resursele economice sunt puse la dispoziție în schimbul plății unei contraprestații care ar putea fi considerată adecvată este, prin urmare, irelevant¹⁷.
50. Măsurile de înghețare nu impun persoanelor care dețin sau au sub control resurse economice aflate în proprietatea unei persoane fizice sau juridice desemnate (de exemplu, în cazul închirierii unui bun mobilier sau al gajării cu bunuri mobiliare) să returneze resursele economice respective proprietarului acestora și nu este necesară obținerea unei autorizații pentru a le deține sau a le controla în continuare. Cu toate acestea, întrucât resursele economice respective sunt înghețate, orice nou acord contractual referitor la utilizarea sau manipularea acestora necesită o autorizare prealabilă.
51. Furnizarea de servicii publice precum gazul, electricitatea, apa și liniile telefonice nu este interzisă în temeiul regulamentelor, datorită naturii acestora de servicii de consum și imposibilității inerente de a fi transferate.

¹⁷ A se vedea hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene din 11 octombrie 2007 în cauza C-117/06 (Möllendorf), punctele 51, 56, 58 și 59.

VI. Persoanele juridice desemnate

52. Atunci când o persoană juridică este desemnată și trebuie să se aplice măsuri de înghețare, continuarea existenței acesteia ca atare nu este interzisă. În cazul unui operator economic, înghețarea activelor acestuia îi va afecta funcționarea și va avea consecințe directe asupra părților terțe precum angajații, creditorii și alte persoane care pot să nu aibă nicio legătură cu motivul pentru care persoana juridică în cauză a fost înscrisă pe listă. Desfășurarea de activități economice cu o astfel de persoană juridică implică, în general, fie punerea de fonduri sau resurse economice la dispoziția acesteia, fie o modificare în ceea ce privește forma fondurilor sau a resurselor economice ale acesteia, ambele fiind interzise și necesitând o autorizație prealabilă din partea autorităților competente.
53. În cazul în care activitățile unei persoane juridice desemnate continuă și în scopul de a împiedica abuzurile în vederea finanțării activităților teroriste, trebuie impuse condiții adecvate, care urmează să fie elaborate. Aceste condiții pot să cuprindă măsuri care să asigure administrarea persoanei juridice în cauză într-un mod care să nu submineze înghețarea fondurilor și a resurselor economice și interdicția de a pune la dispoziția unei entități desemnate fonduri și resurse economice¹⁸. Rămâne ca statele membre să analizeze în profunzime metodele de punere în practică a acestor dispoziții. Pentru a putea funcționa din nou în mod liber, fără nicio restricție, este necesară retragerea persoanei juridice în cauză de pe listă.

¹⁸ A se vedea cel de-al patrulea raport al Echipei de sprijin analitic și supraveghere a sancțiunilor, alineatul (59). Doc. S/2006/154

VII. Derogările din rațiuni umanitare

54. Această secțiune abordează exclusiv aplicarea așa-zisei derogări din rațiuni umanitare, care ar trebui să contribuie la încercarea de a garanta că pot fi satisfăcute nevoile de bază ale persoanelor desemnate și nu tratează nicio altă derogare (cum ar fi cea pentru cheltuieli judiciare sau cheltuieli extraordinare)¹⁹.
55. Autoritatea competentă acționează în conformitate cu litera și spiritul regulamentelor și ține seama în același timp de drepturile fundamentale atunci când acordă derogări cu scopul de a răspunde acestor nevoi de bază.
56. Măsurile de înghețare nu afectează dreptul la muncă al unei persoane desemnate. Cu toate acestea, remunerarea activității respective necesită o autorizare. Autoritatea competentă ar trebui să efectueze anchetele necesare (de exemplu, pentru a confirma că persoana în cauză desfășoară activități profesionale) și să includă condiții adecvate pentru a împiedica eludarea măsurilor. În astfel de situații, autorizația ar trebui să impună, în mod normal, efectuarea plăților către un cont înghețat. Orice plată în numerar ar trebui să facă obiectul unei autorizări explicite în acest sens. Orice autorizare ar trebui, de asemenea, să permită reținerea sumelor obișnuite pentru securitate socială și impozit. De asemenea este nevoie de o autorizare pentru ca o persoană desemnată să poată beneficia de prestațiile sociale.

¹⁹ Regulamentul (CE) nr. 1210/2003 privind anumite restricții specifice aplicabile la relațiile economice și financiare cu Irakul nu prevede astfel de derogări.

VIII. Orientări în vederea analizării cererilor de derogare

57. Persoanele fizice sau juridice desemnate pot solicita o autorizație de utilizare a fondurilor sau resurselor lor economice, de exemplu pentru a returna un credit. Cu toate acestea, persoanele fizice sau juridice desemnate nu pot invoca măsurile de înghețare drept justificare în caz de neplată dacă nu au solicitat o autorizație.
58. Părțile interesate pot, de asemenea, să solicite o autorizație pentru a avea acces la fondurile sau resursele economice înghețate în conformitate cu procedurile naționale. Persoana desemnată ar trebui să fie informată, în măsura în care acest lucru este posibil, cu privire la astfel de solicitări. Procedura de autorizare nu anulează necesitatea de a urma procedurile obișnuite pentru a stabili valabilitatea creanțelor împotriva unei persoane fizice sau juridice desemnate²⁰ și autorizația nu conferă titlu de creanță. Atunci când analizează astfel de cereri, autoritățile competente ar trebui, printre altele, să țină seama de dovezile furnizate de creditor, precum și de persoana fizică sau juridică desemnată, cu privire la existența unei obligații legale (contractuale sau statutare) de a returna fondurile sau resursele economice în cauză, și să verifice dacă există riscul eludării măsurilor de înghețare (de exemplu, în cazul în care legăturile creditorului cu persoana fizică sau juridică desemnată sunt de natură să creeze suspiciuni).
59. O persoană fizică sau juridică care dorește să pună la dispoziția unei persoane fizice sau juridice desemnate fonduri sau resurse economice trebuie să solicite o autorizație în acest sens. Atunci când analizează astfel de cereri, autoritățile competente ar trebui, printre altele, să țină seama de toate dovezile furnizate în sprijinul justificării cererii și să verifice dacă legăturile solicitantului cu persoana fizică sau juridică desemnată sunt de natură să sugereze că aceștia acționează împreună în scopul de a eluda măsurile de înghețare.
60. Atunci când analizează cereri de autorizare în vederea utilizării de fonduri sau resurse economice înghețate sau în vederea punerii la dispoziția persoanelor fizice sau juridice desemnate a unor fonduri sau resurse economice, autoritățile competente ar trebui să efectueze toate cercetările suplimentare pe care le consideră necesare, ținând seama de situație, inclusiv să consulte, eventual, orice alt stat membru interesat. De asemenea, autoritățile competente ar trebui să ia în considerare condițiile sau măsurile de garantare pentru a evita utilizarea fondurilor sau resurselor economice deblocate în scopuri incompatibile cu motivul derogării. Astfel, de exemplu, transferurile bancare directe ar putea fi mai adecvate decât plățile în numerar.

²⁰ De exemplu, de către o instanță națională sau alt organism competent.

De asemenea, la acordarea unei autorizații, ar trebui să se ia în considerare, atunci când este necesar, stabilirea unor condiții sau limitări (de exemplu, cu privire la cantitatea sau valoarea de revânzare a fondurilor sau resurselor economice care pot fi puse lunar la dispoziția persoanei fizice sau juridice desemnate), ținându-se seama de criteriile prevăzute în regulamente. Toate autorizările ar trebui să fie acordate în scris și înainte ca fondurile sau resursele economice în cauză să fie utilizate sau puse la dispoziția persoanelor fizice sau juridice desemnate.

61. Regulamentele impun autorităților competente să informeze autorul cererii, precum și alte state membre, dacă autorizația a fost acordată sau nu²¹. Acest schimb de informații le permite statelor membre să coordoneze acordarea derogărilor în cazurile în care o persoană desemnată are fonduri sau resurse economice înghețate în mai mult de un stat membru.

²¹ Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 impune, de asemenea, ca această informație să fie comunicată oricărei alte persoane fizice sau juridice sau oricărui organism cunoscute ca fiind direct implicate. Aceasta ar putea constitui o bună practică chiar și atunci când regulamentele nu o impun.

D. Interdicții referitoare la furnizarea de bunuri sau servicii

62. În contextul interdicțiilor referitoare la furnizarea de bunuri sau servicii, formularea „în țara X, sau în scopul utilizării în țara X”²² ar putea fi interpretată în felul următor: „în țara X sau în scopul utilizării în țara X sau destinate unor utilizatori finali aflați în țara X prin intermediul unor terțe părți (de exemplu societăți de acoperire) aflate în alte țări”.

²² A se vedea, de exemplu, articolele 2 și 5 din Regulamentul (CE) nr. 423/2007 al Consiliului privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 103, 20.4.2007).

E. Coordonarea și cooperarea

63. Statele membre ar trebui să asigure crearea la nivel național a unor mecanisme eficiente de coordonare și comunicare între toate agențiile, organismele și serviciile guvernamentale implicate competente în domeniul sancțiunilor sau în cel al luptei împotriva finanțării terorismului, precum ministerele, serviciile de informații financiare, inspectorii financiari, serviciile de informații și de securitate, autoritățile judecătorești, parchetele generale și alte organisme de aplicare a legii, după caz.
64. Coordonarea ar trebui să permită obținerea de informații în mod rapid, precum și urmărirea acestora de către alți agenți implicați. În plus, anchetele ar trebui să se axeze, în măsura posibilităților, pe situațiile recunoscute ca având un grad de risc ridicat. O astfel de abordare axată pe informații și bazată pe riscuri ar putea spori gradul de eficiență.
65. Statele membre ar trebui, de asemenea, să facă schimb de informații, printre altele, cu alte state membre, Comisia, Europol, Eurojust, GAFI, Comitetul pentru sancțiuni constituit de Consiliul de Securitate al ONU [inclusiv comitetul constituit în temeiul Rezoluției 1267 (1999) privind Al-Qaida și Talibanii], precum și Comitetul pentru combaterea terorismului al Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite.
66. Ar trebui să se stabilească proceduri de coordonare și schimb de informații în scopul de a garanta că informațiile care ar putea constitui baza unei propuneri de înscriere pe listă sau de retragere de pe aceasta sunt transmise fără întârzieri inutile. Astfel de proceduri ar trebui stabilite la nivel național în cadrul statelor membre, precum și între statele membre și, după caz, între Uniunea Europeană, țări terțe, ONU și alte organizații internaționale implicate.

Grupurile de expertiză

67. În ceea ce privește lupta împotriva terorismului, statele membre ar putea lua în considerare crearea unor grupuri speciale de expertiză, alcătuite din membri ai autorităților de control, ai agențiilor de aplicare a legii, precum și alți agenți competenți. Astfel de grupuri de expertiză ar putea efectua o analiză generală aprofundată a aspectelor semnificative ale finanțării terorismului, precum și a tipurilor de finanțare a terorismului în scopul de a consolida eficiența și eficacitatea luptei împotriva acestui fenomen.

Printre subiectele abordate s-ar putea număra folosirea abuzivă a organizațiilor non-profit și apelarea la organizații de acoperire sau la sisteme alternative de transfer de fonduri. Acestea sunt conforme cu Recomandările speciale VIII, respectiv VI ale GAFI. Ulterior, statele membre vor căuta să elaboreze proceduri pentru a comunica concluziile acestor grupuri de experți, între ele, precum și altor parteneri implicați.

Analiza conturilor financiare

68. Statele membre ar trebui să asigure analizarea tranzacțiilor financiare legate de conturile unor persoane, grupuri sau organizații desemnate de către agențiile sau serviciile competente. Rezultatele analizelor respective ar trebui, în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere juridic, să fie comunicate altor state, organizații internaționale, și organisme ale Uniunii Europene competente, precum Europol în ceea ce privește finanțarea terorismului. În acest scop, statele membre ar trebui să elaboreze proceduri.

Interacțiunea și dialogul cu sectorul financiar cu privire la măsurile de înghețare

69. Statele membre ar trebui să stabilească un dialog și o cooperare structurate cu organizațiile private implicate aflate sub jurisdicția lor, precum instituțiile financiare și de credit, cu privire la punerea în aplicare a măsurilor de înghețare, în scopul de a asigura aplicarea eficientă a acestora, de a optimiza instrumentul măsurilor restrictive și de a încerca să elimine, în măsura posibilităților, obstacolele administrative din calea organizațiilor respective.
70. Comisia și, după caz, Consiliul vor purta de asemenea un dialog la nivelul Uniunii Europene cu organizațiile financiare implicate cu privire la chestiunile legate de punerea în aplicare a măsurilor, precum și la chestiunile juridice. În cazurile de finanțare a terorismului, statele membre se vor strădui, de asemenea, să ofere sectorului financiar informații și răspunsuri adecvate (și furnizate în timp util), inclusiv de natură secretă în măsura posibilităților, precum și informații actualizate privind tipurile de finanțare a terorismului.

71. Statele membre ar putea lua în considerare crearea unor canale pentru distribuirea de instrucțiuni și consiliere către autoritățile financiare de reglementare, precum și către instituțiile financiare și de credit.

Difuzare către alte persoane a informațiilor cu privire la măsurile de înghețare

72. Statele membre ar trebui să informeze organizațiile operatorilor economici, altele decât cele din sectorul financiar, precum și publicul larg cu privire la existența unor măsuri financiare restrictive, având în vedere, în special, interdicția de a pune la dispoziția persoanelor fizice sau juridice desemnate fonduri și resurse economice, și să le explice acestora modalitățile de punere în aplicare a măsurilor respective.

Instrumentele de punere în aplicare

73. Comisia ar trebui să asigure în continuare accesul publicului (în special al instituțiilor de credit și al instituțiilor financiare) la „lista electronică consolidată a sancțiunilor financiare (e-CTFSL)”, stabilită de Comisie și sectorul de credit european.

74. Comisia ar trebui să se asigure că lista este actualizată periodic.

75. Statele membre ar trebui, atunci când este cazul, să garanteze accesul publicului (în special al instituțiilor de credit și al instituțiilor financiare, precum și al altor agenți economici implicați) la informațiile pertinente referitoare la măsurile naționale, inclusiv la desemnări și la ordine judecătorești, de exemplu cu privire la așa-numiții teroriști interni.

Evaluarea

76. Evaluarea eficienței măsurilor restrictive ale Uniunii Europene este un element important și ar trebui să țină seama, de exemplu, de reacțiile statelor membre, ale Comisiei, ale șefilor misiunilor Uniunii Europene, ale autorităților vamale, ale sectorului privat, ale Națiunilor Unite precum și ale altor instituții competente.

77. Statele membre ar trebui să se străduiască să instituie proceduri naționale adecvate pentru evaluarea, în special, a eficienței acțiunilor întreprinse la nivel național în domeniul luptei împotriva finanțării terorismului, ținând seama, printre altele, de rezultatele dialogului cu sectorul privat.
78. Rezultatele acestor evaluări ar trebui comunicate, atunci când este cazul, în cadrul formațiunii Relex/Sanțiuni²³.
-

²³ A se vedea, de asemenea, alineatul (34) din Orientările privind punerea în aplicare și evaluarea măsurilor restrictive.